

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رِضَا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدِ وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ

ANNE OLMAK

Muhterem Müslümanlar!

Dünyaya gelmemize vesile olan, binbir zorlukla bizi karnında taşıyan, dünyaya gözlerimizi açtıktan sonra tüm zamanını bizlere ayıran, gece gündüz ihtiyaçlarımızı karşılamak için çırpınan, kendi varlığını unutup var gücüyle peşimizde koşan, hayatın tüm aşamalarında bizim yanımızda duran ve bunları yapmaktan da asla sıkılmayan annelerimiz; Allah ve Rasûlünden sonra bu dünyada en çok sevmemiz ve değer vermemiz gereken varlıklardır. Nitekim Yüce Rabbimiz İsra sûresinde şöyle buyurmuştur:

“Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle.”¹

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) efendimiz ise anne ve babamızı mutlu etmenin ne kadar önemli bir konu olduğunu şu ifadelerle dile getirmiştir:

“Rabbin hoşnutluğu anne babanın hoşnutluğuna bağlıdır. Rabbin öfkesi ise, anne babanın öfkesine bağlıdır.”²

Aziz Kardeşlerim!

Anne olmanın Allah katında değeri çoktur. Çünkü anne olmak zordur. Anneliğin sorumluluğu zamanımızda daha da ağır olmuştur. Annelik; sadece yedirmek, içirmek ve çocuğun temizliği ile ilgilenmek değildir. Anne olmak; evladımızın davranışları, konuşması ve tüm ahlâkı ile ilgilenmek demektir. Anne olmak; sadece evlâdımız hastalığında değil, yanlış yollara saptığında da telaşlanmak demektir. Anne olmak; sadece ateşlenen yavrumuzun yanında uykusuz kalmak değil, nerede ve kimlerle birlikte olduğunu bilmediğimiz zamanlarda da uykusuz kalmak demektir. Anne olmak; çocuğumuza sevdiği ve istediği eşyayı hediye etmek değil, aynı zamanda ihtiyaç duyduğu terbiyeyi de ona verebilmek demektir. Anne olmak; dışarı çıkacağı zaman evlâdımızı güzel giysilerle hazırlamak değil, aynı zamanda hayatın tüm zorluklarına karşı da hazırlayabilmek demektir. Kısacası anne olmak; bir evlâdı dünyaya getirmekten öte, onu ahiretteki hayatına hazırlayabilmek demektir.

Değerli Mü'minler!

Zamanımızda yaşadığımız toplumsal çöküşün en önemli nedenlerinden biri de, maddî her çeşit imkânın sağlandığı ancak maneviyatın eksik bırakıldığı bir nesil yetiştirme çabamızdır. Oysa anne babalar olarak öncelikle evlâtlarımıza maneviyat kazandırmalıyız. Bunu yapabilmek için evvela onlara biz örnek olmalıyız. Anne babanın maneviyattan uzak yaşadığı bir evde evlâdın manevî bir atmosferde büyümesini ve ahlâkî değerleri benimsemesini bekleyemeyiz. Sadece birkaç ailenin dikkat etmesiyle bir toplumun düzelmesini de bekleyemeyiz. Öyleyse hep birlikte çalışmalı, hep beraber çaba harcamalı ve evlâtlarımıza örnek olmalıyız. Anneliğin kutsallığını ancak bu şekilde yakalayabiliriz. Evlâdına sevgiyi, merhameti, ahlâkı, ve tüm güzellikleri öğretmeye çalışan annelerimize karşı son derece saygılı olmamız gerektiğini de hiçbir zaman unutmamalıyız.

¹ İsra, 17/23.

² Tirmizi, Birr, 3.